

ZPRAVODAJ

PRAŽSKÉHO SENIORÁTU ČESKOBRATRSKÉ CÍRKVE EVANGELICKÉ

červen 2012

Pastorální konference

* **Pastorálka** se koná 11. - 12. června v Čími. Kázání: Samuel Hejzlar st. Představení sboru: Vršovice (Jiří Ort). Druhý program: kazatelská dílna.

Sbory a seniorát

* **Seniorátní shromáždění Jeronýmovy jednoty** proběhne 21. června od 18:00 hod. v dejvic-kém sboru.

* Seniorátní výbor oznamuje **číslo svého nového účtu**: 27 00 23 76 49/2010. Prosíme sbory, aby platby převáděli již na tento nový účet. Stávající účet bude 31. září zrušen.

* Farní sbor ČCE U Salvátora zve na **varhaní podvečer** 6. června od 17:30 hod.

* **Každoroční chotěbořská rekreace seniorů** se bude konat 15. - 24. června. Přihlášky i s detailními informacemi obdržíte v každé farní kanceláři. Cena: 2.600 Kč/osoba.

* Akce v kostele u Martina ve zdi: 6. června od 18:00 hod.: Hledání cest - Malíř, kovář a On - **vernisaž výstavy** obrazů J. Brabence a soch V. Stoklasy / 14. června od 20:00 hod. **dobročinný koncert** skupin Oben ohne orchestra a Wunderbar ve prospěch kostela / 24. 6. od 12:30 hod. **Martin sobě** - hudebně - básnická dílna s J. Pecharem.

* Další mládežnické akce v červnu: 8. - 9. června **Churchtek** (v Čerčanech); 21. a 23. června **brigáda v Berouně**.

* Společné křesťansko-židovské akce: **Tichý hlas pro Svatou**

zemi: 10. června od 14:00 v Libčicích nad Vltavou.

* **Seniorátní den** se připravuje na neděli 9. září v Soběhrdech. Rezervujte si termín!

Úvaha

Společenství, Slovo a tradice

Svatodušní svátky jsou čerstvě za námi a máme před sebou dlouhé období bez „velkých“ církevních svátků. Zatímco v první půlce církevního roku slavíme jedinečné skutky Boží lásky - Ježíšovo narození a vzkříšení a seslání Ducha, druhá je výrazně civilnější - při díkůvzdání si připomínáme Boží požehnání, které nás doprovází naším každodenním životem, při výročích z našich i světových církevních dějin významné svědky víry. Druhá

polovina církevního roku tak vlastně symbolizuje lidské dějiny církve v průběhu minulých staletí. Také symbolizuje dny či období, kdy se - my osobně - necítíme přímo oslovováni Bohem a jsme odkázáni na oporu v Písmu a svě-

dectví lidí kolem sebe, v našich sborech.

Z takových chvil vyrůstá tradice. Ve snaze zachytit živé Slovo jej petrifikujeme, vnášíme naše vlastní interpretace včetně omylů, deformací, cizích vlivů. A protože chyby se v průběhu času kumulují, tradice se snadno vzdálí původní biblické zvěsti. To správně rozeznali reformační otcové, když se snažili církev znovu postavit na evangelijní základ a oprostít ji od pozdějších lidských nánosů.

Nicméně i my evangelíci jsme si vytvořili své tradice a rituály a je otázka, jakou váhu jim dnes máme přikládat. Je milé, že v evangelických kostelech u nás i v blízkém zahraničí se zpívají stejné písně, přispívá to k vědomí vzájemné jednoty. Svůj význam pro naše společenství, pro to, co vnímám jako českobratrské evangelictví, má i typický „evangelický“ pořádek bohoslužeb a způsob vysluhování Večeře Páně. Právě tak je dobře, že používáme ustálenou formu Vyznání víry (jako vyjádření jednoty Církve) a modlitby Páně (jak rušivě působí, když při společné hlasité modlitbě někdo formuluje některé prosby po svém!).

Vyznáváme-li tedy, že Pán Ježíš je hlavou Církve a Slovo jejím tmelem, pak evangelickou tradici lze přirovnat k podpurné berličce našich společenství. Není nezbytná, ale díky i za ni.

Jan Mašek